

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudkyně JUDr. Marie Žiškové a soudce JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně: **I. N.**, zastoupené Mgr. Terezou Kubalíkovou, advokátkou se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Kongresová 1666/2, Praha 4, o žalobě proti sdělení žalované ze dne 26. 2. 2018, č. j. KRPA-70943-2/ČJ-2018-000076, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 11. 2018, č. j. 9 A 101/2018 – 33,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně o osvobození od soudních poplatků **s e z a m í t á .**
- II. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně napadla žalobou podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), sdělení žalované ze dne 26. 2. 2018. Tímto sdělením žalovaná odpověděla na žádost žalobkyně o nahlédnutí do spisu s tím, že se jedná o „pátrací spis“ vedený u žalované na 6. oddělení Odboru obecné kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování. Žádosti o nahlédnutí do tohoto spisu nelze vyhovět, protože ve věci není vedeno správní řízení ve smyslu § 9 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Pátrání po pohřešovaném Janu Nejedlém je prováděno podle § 68 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

[2] Městský soud odmítl žalobu v záhlaví označeným usnesením pro nepřípustnost, neboť napadené sdělení žalované není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Pátrání po pohřešovaných osobách podle § 68 zákona o policii je součástí plnění úkolů policie. Informace získané v rámci tohoto pátrání mají pouze operativní povahu a netvoří podklady žádného správního řízení. Žalobkyni proto nevzniklo právo nahlížet do spisu podle § 38 správního řádu.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti usnesení městského soudu kasační stížností.

[4] Spolu s podáním kasační stížnosti stěžovatelka nesplnila poplatkovou povinnost stanovenou v § 4 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, Nejvyšší správní soud ji proto usnesením ze dne 7. 2. 2019, č. j. 1 As 6/2019 – 10, vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 5.000 Kč ve lhůtě 15 dnů. Zároveň ji poučil o následcích nesplnění poplatkové povinnosti a o možnosti požádat o částečné nebo plné osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s.

[5] Usnesení č. j. 1 As 6/2019 – 10 bylo zástupkyni stěžovatelky doručeno do datové schránky dne 11. 2. 2019. Lhůta pro zaplacení poplatku marně uplynula v úterý dne 26. 2. 2019.

[6] Stěžovatelka podala prostřednictvím své zástupkyně žádost o osvobození od soudních poplatků až dne 27. 2. 2019. Lhůta dodatečně určená soudem k zaplacení soudního poplatku je však propadná (viz § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném od 30. 9. 2017). Požádá-li žalobce (či stěžovatel) o osvobození od soudních poplatků až po uplynutí této lhůty, soud tento návrh bez dalšího zamítne a řízení zastaví (usnesení ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 – 19).

[7] Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatelka nezaplatila soudní poplatek ve stanovené lhůtě a žádost o osvobození od soudních poplatků podala opožděně, Nejvyšší správní soud tuto žádost zamítl a řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[8] Nad rámec nezbytného odůvodnění soud doplňuje, že žádosti o osvobození od soudních poplatků by nemohl vyhovět ani tehdy, pokud by byla podána včas. Jednou z podmínek pro přiznání osvobození od soudních poplatků je skutečnost, že návrh není zjevně neúspěšný (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Tato podmínka nebyla v nyní posuzované věci splněna. Již městský soud stěžovatelce vysvětlil, že sdělení žalované ze dne 26. 2. 2018 není rozhodnutím, které by bylo možné napadnout ve správním soudnictví. Jakkoliv soud chápe lidsky složitou situaci, v níž se stěžovatelka nachází, soudy ve správním soudnictví nemají pravomoc zasahovat do policejního pátrání po pohřešovaných osobách a nemohou přezkoumávat, zda byla policie povinna zpřístupnit stěžovatelce obsah pátracího spisu.

[9] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. března 2019

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu